

Květa Legátová vl. jménem Věra Hofmanová

Spisovatelka

narozena 3. listopadu 1919 v Podolí

Spisovatelka Květa Legátová, vlastním jménem Věra Hofmanová, se narodila 3. ledna 1919. Do života ji přivítali rodiče, oba učitelé, obývající byt v přízemí podolské školy. Působili zde od počátku školního roku 1913–14. Matka Růžena, rozená Adámková, pocházela z kovářské rodiny ze Šlapanic. Na podolské škole zastávala až do roku 1925 místo učitelky ženských ručních prací a domácích nauk. Otec Karel byl váženým pedagogem, což několikrát potvrdilo hodnocení školní inspekce. V obci byl také znám jako aktivní člen sokolského spolku. Poté co byl v roce 1929 jmenován řídícím učitelem na dvoutřídní obecné škole ve Vranově, se s rodinou z Podolí odstěhoval.

Věra Legátová ráda vzpomíná na svoje dětství a na deset let, která v rodné obci strávila. Vybavuje si malebnou krajinu a lesy v blízkém okolí. Malý plácek před školou u kostela, na kterém si hrávala s dětmi. A stejně jako ony musela doma pomáhat; pracovala na poli, pásala kozy nebo obstarávala domácí zvířectvo. Vzpomíná i na potok Říčku neboli Zlatý potok, ve kterém jako malá spolu s bratrem chytala ryby. A na nedalekou budovu hasičské zbrojnice, kde byl byt pro sociálně potřebné rodiny. Zde bydlela její spolužačka se dvěma sestrami a ovdovělou matkou. Když jejich otec padl v první světové válce, rodina zchudla a žila z platu nejstarší sestry a sociálních dávek od obce. Byli to srdeční lidé, a proto je ráda v *Hasičce* navštěvovala. Osud této rodiny a prostředí, ve kterém žili, popsala později v příběhu *Muž z mlhy*, publikovaném v povídkové knize *Želary*.

Po odchodu z Podolí žila s rodiči ve Vranově, později ve Střelcích. V době svých vysokoškolských studií již bydleli v Brně. Vystudovala češtinu, němčinu, fyziku a matematiku. Krátce působila na brněnské konzervatoři, pak dlouho učila na různých školách na Valašsku a Moravském Slovácku. Jako politicky nespolehlivá byla často překládána z místa na místo. Z kraje valašských a slováckých Kopic také čerpá náměty pro svoji literární činnost. Od mládí pod různými pseudonymy (zejména Věra Podhorná) psala hry, dialogy a skeče. Celkem je jich přes čtyřicet a více než polovina z nich byla provedena v rozhlase, televizi a divadle. Knižně bylo vydáno:

Der Mann aus Želary (Jozova Hanule, německy)	2004
Die Leute von Želary (Želary, německy)	2005
Die Schwester	2006
Jozova Hanule	2002
Korda Dabrová	1961
La transformación (Jozova Hanule, španělsky)	2005
Návraty do Želar. Rozhovor s D. Kaprálovou	2005
Nic není tak prosté	2006
Posedlá a jiné hry	2004
Postavičky	1957
Pro každého nebe (rozhlasová hra)	2003
Román v dopisech	2002
Želary (polsky)	2006
Želary	2001

Při svém návratu na literární scénu představila Květa Legátová dvě nová díla. V roce 2001 knihu povídek *Želary* a o rok později novelu *Jozova Hanule*. Kritika, která je přijala s nadšením, psala o návratu silného baladického příběhu. Obě tato díla přinesla autorce významná ocenění. Za *Želary* obdržela v roce 2002 Státní cenu za literaturu, *Jozova Hanule* byla úspěšně zfilmována a pod názvem *Želary* v roce 2004 nominována americkou filmovou akademií na Oscara.

I v současnosti má Květa Legátová dostatek tvůrčích sil, a to je dobrý základ pro psaní dalších poutavých příběhů, které, jak řekla, „...k ní samy přicházejí“.